

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

31 MAART 1971.

WETSONTWERP

tot bevordering van de sanering van de landbouw
en van de tuinbouw.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE LANDBOUW (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER GHEYSEN.

DAMES EN HEREN,

I. — Uiteenzetting van de Minister van Landbouw.

Het door de senatoren Sledsens, Lagae, Dupont, Scheire en Vandamme ingediende wetsvoorstel had oorspronkelijk alleen tot doel sommige bepalingen van de wet van 8 april 1965 houdende instelling van een saneringsfonds voor de landbouw te wijzigen. Het voorstel werd tijdens de bespreking in de Commissie gewijzigd en aangevuld en de gehandhaafde bepalingen van de vroegere wet werden er in opgenomen. Het wetsvoorstel werd eenparig goedgekeurd door de Senaatscommissie voor de Landbouw. Daarna werd het onderzocht door het M. C. E. S. C., dat het verzond naar een werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de Eerste Minister en van de Ministers van Financiën, Begroting, Buitenlandse Zaken, Economische

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Lefebvre (R.).

A. — Leden: de heer De Seranno, Mej. Devos, de heren Dewulf, Gheysen, Humblet, Lindemans, Peeters, Remacle. — de heren Boutet, Christiaenssens, Danschutter, De Grootte, Féris, Radoux, Vernimmen. — de heer Holvoet, Mevr. Lahaye-Duclos, de heren Lefebvre (R.), Lerouge, Picron. — de heren Lootens, Sels. — de heer Massart.

B. — Plaatsvervangers: de heer Claeys, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren Michel, Van Dessel. — de heren Bary, Claes (W.), Cools (J.), Juste. — de heren Claes (A.), Cornet d'Elzius, Herbage. — de heer Belmans. — de heer Vandamme (P.).

Zie:

909 (1970-1971):

— N° 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

31 MARS 1971.

PROJET DE LOI

favorisant l'assainissement de l'agriculture
et de l'horticulture.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'AGRICULTURE (1)

PAR M. GHEYSEN.

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Exposé du Ministre de l'Agriculture.

La proposition de loi déposée par les sénateurs Sledsens, Lagae, Dupont, Scheire et Vandamme, à l'origine, visait uniquement à modifier certains articles de la loi du 8 avril 1965 créant un Fonds d'assainissement pour l'agriculture, mais elle a été amendée et complétée au cours des discussions en Commission, et les dispositions de l'ancienne loi maintenues y ont été ensuite intégrées. La proposition de loi a été adoptée à l'unanimité par la Commission de l'Agriculture du Sénat. Elle fut ensuite examinée par le C. M. C. E. S., qui la renvoya devant un groupe de travail, composé de représentants du Premier Ministre ainsi que des Ministres des Finances, du Budget, des Affaires étrangères, des Affaires économiques

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Lefebvre (R.).

A. — Membres: M. De Seranno, Mlle Devos, MM. Dewulf, Gheysen, Humblet, Lindemans, Peeters, Remacle. — MM. Boutet, Christiaenssens, Danschutter, De Grootte, Féris, Radoux, Vernimmen. — M. Holvoet, Mme Lahaye-Duclos, MM. Lefebvre (R.), Lerouge, Picron. — MM. Lootens, Sels. — M. Massart.

B. — Suppléants: M. Claeys, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Michel, Van Dessel. — MM. Bary, Claes (W.), Cools (J.), Juste. — MM. Claes (A.), Cornet d'Elzius, Herbage. — M. Belmans. — Vandamme (P.).

Voir:

909 (1970-1971):

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

Zaken en Landbouw, die een reeks amendementen voorstelde waarvan de meeste gegrond werden bevonden door het M. C. E. S. C. De Regering heeft die ingediend bij de Senaatscommissie, waar ze alle eenparig werden aangenomen.

Het aldus gewijzigde en herwerkte wetsvoorstel werd op 16 februari 1970 eenparig door de Senaat aangenomen.

Een belangrijke wijziging t.o.v. de vroegere wet is de afschaffing van het saneringsfonds voor de landbouw : voortaan zal de financiële last van de nieuwe wet gedragen worden door het landbouwfonds, dat eveneens instaat voor de administratieve toepassing.

Het voornaamste doel van de wet is echter onveranderd gebleven, nl. de verbetering van de structuur der land- en tuinbouwexploitaties. Naast de uittredingsvergoeding die wordt voorgesteld als een middel om dit doel te bereiken, wordt een structuurverbeteringspremie ingevoerd : de voornaamste voorwaarde voor de toekenning zowel van de vergoeding als van de premie is het vrijwillig opgeven van de land- of tuinbouwexploitatie en de inbreng van de aldus vrijgekomen gronden in andere exploitaties om de structuur en de leefbaarheid ervan te verbeteren.

De uittredingsvergoeding omvat een vast gedeelte en een veranderlijk gedeelte dat afhangt van de oppervlakte van de ter beschikking gestelde gronden. Die vergoeding wordt toegekend voor een periode van ten hoogste tien jaar vanaf de leeftijd van 55 jaar.

De structuurverbeteringspremie die slechts eenmaal wordt toegekend en waarvan het bedrag eveneens in verhouding staat tot de oppervlakte van de ter beschikking gestelde gronden, wordt vóór de leeftijd van 55 jaar toegekend.

Om de uittredingsvergoeding te krijgen, moet de land- of tuinbouwer elke zelfstandige landbouw- en tuinbouwactiviteit definitief staken; om de structuurverbeteringspremie te genieten, moet hij gedurende een periode van 15 jaar elke landbouw- en tuinbouwactiviteit staken.

In het ene zowel als in het andere geval mag hij evenwel een klein persoonlijk bedrijf voortzetten binnen de perken die nauwkeurig zijn vastgesteld bij artikel 72, § 3, van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

Artikel 20 van het ontwerp geeft aan de Regering de mogelijkheid om de nieuwe wet in werking te doen treden zodra een gedeelte der kosten van de uitvoering ervan op het E. O. G. F. L. verhaalbaar is.

Er moet echter voorkomen worden dat er een juridisch vacuüm ontstaat tussen de datum waarop de vroegere wetgeving ophoudt toepasselijk te zijn (31 december 1970) en de datum waarop de nieuwe wet van toepassing wordt : dat is het doel van artikel 21 waardoor de wet van 8 april 1965 vanaf de 1^e januari 1971 opnieuw in werking wordt gebracht totdat de artikelen 1 tot 20 van het ontwerp in werking treden.

Ten slotte wordt in overgangsmaatregelen voorzien in verband met de aanvragen waarover nog niet is beslist op de datum van de inwerkingtreding van de nieuwe wet en in verband met de uittredingsvergoedingen die zijn toegekend krachtens de vroegere wetgeving. Het doel is nl. die vergoedingen te verhogen met ingang van de datum waarop de nieuwe wet in werking treedt.

II. — Algemene bespreking.

Volgens een lid heeft het wetsontwerp tot doel de land- en tuinbouw te saneren door een uittredingsvergoe-

et de l'Agriculture, qui a proposé une série d'amendements, dont la plupart ont été retenus par le C. M. C. E. S. Le Gouvernement les a ensuite déposés en commission du Sénat, qui les a tous adoptés à l'unanimité.

La proposition de loi, ainsi amendée et remaniée, a été adoptée à l'unanimité par le Sénat en sa séance du 16 février 1970.

Une modification importante par rapport à l'ancienne loi est constituée par la suppression du Fonds d'assainissement pour l'agriculture : dorénavant, la charge financière de la nouvelle loi sera supportée par le Fonds agricole et ce dernier en assurera également l'application administrative.

Le but de la loi est cependant resté essentiellement le même, à savoir améliorer la structure des exploitations agricoles et horticolas. L'indemnité de sortie proposée comme moyen destiné à atteindre ce but, a été complétée par l'octroi d'une prime d'apport structurel : la condition fondamentale d'octroi tant de l'indemnité que de la prime est l'abandon volontaire de l'exploitation agricole ou horticole et l'apport des terres ainsi libérées à d'autres exploitations en vue d'en améliorer la structure et la viabilité.

L'indemnité de sortie qui comprend une partie fixe et une partie variable, laquelle est fonction de l'étendue des terres mises à la disposition, est accordée pendant une période de dix ans au maximum et à partir de l'âge de 55 ans.

La prime d'apport structurel, unique, dont le montant est également proportionnel à la superficie des terres mises à la disposition, est accordée avant l'âge de 55 ans.

Pour bénéficier de l'indemnité de sortie, l'agriculteur ou l'horticulteur doit cesser définitivement toute activité agricole ou horticole indépendante; pour obtenir la prime d'apport structurel, il doit cesser, pendant une période de 15 ans, toute activité agricole et horticole.

Dans l'un comme dans l'autre cas, le bénéficiaire peut toutefois poursuivre une petite exploitation personnelle, dans les strictes limites fixées par l'article 72, § 3, de l'arrêté royal du 22 décembre 1967 portant règlement général relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants.

L'article 20 du projet permet au Gouvernement de faire entrer la nouvelle loi en vigueur aussitôt qu'une partie des dépenses afférentes à son exécution pourra être récupérée auprès du F. E. O. G. A.

Il faut cependant éviter un vide juridique entre la fin de l'ancienne législation (31 décembre 1970) et le début de la nouvelle : c'est l'objet de l'article 21, qui remet en vigueur la loi du 8 avril 1965 à partir du 1er janvier 1971 jusqu'à l'entrée en vigueur des articles 1 à 20 du projet.

Enfin, des mesures transitoires sont prévues relatives aux demandes qui seront encore en suspens le jour de l'entrée en vigueur de la nouvelle loi ainsi qu'aux indemnités de sortie octroyées en vertu de l'ancienne législation, tendant notamment à l'augmentation de celles-ci, à partir du jour d'entrée en vigueur de la nouvelle loi.

II. — Discussion générale.

Selon un membre, l'objectif du projet de loi est de permettre une politique d'assainissement de l'agriculture et de

ding uit te keren aan de landbouwers en tuinbouwers die vrijwillig hun bedrijf verlaten.

Die politiek beantwoordt aan de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen.

Een lid spreekt zijn bezorgdheid uit over de middelen die ter beschikking van de Minister van Landbouw zullen worden gesteld voor de tenuitvoerlegging van de wet.

Hij wijst op het precedent van de wet op de ruilverkaveling, die bij gebrek aan de nodige middelen niet de verhoopte resultaten heeft opgeleverd.

De Minister antwoordt dat een raming is gemaakt van de kosten van het ontwerp. Wat de uittredingsvergoeding betreft, zal het eerste jaar 33 miljoen frank uitgegeven worden. Nadien zullen de uitgaven stijgen tot het vijfde jaar en tot 220 miljoen oplopen. Over een periode van vijftien jaar wordt de gemiddelde jaarlijkse uitgave geraamd op ongeveer 150 miljoen, uitsluitend voor de tenuitvoerlegging van de uittredingsvergoeding.

De uitgave voor de structuurverbeteringspremie wordt op ongeveer 75 miljoen per jaar geraamd.

De Regering heeft besloten dat de 10 % van de heffingen en douanerechten, die België mag behouden en die voor 1971 op ongeveer 350 miljoen Belgische frank worden geraamd, door de Minister van Financiën, naar gelang van de reële behoeften, ter beschikking van het Landbouwfonds zullen worden gesteld. Bovendien kan worden verwacht dat de last van een vrij aanzienlijk deel van de uitgaven welke dit ontwerp met zich brengt, door het E. O. G. F. L. zal worden overgenomen.

Op een vraag van hetzelfde lid antwoordt de Minister dat het aantal vergoedingen die zullen worden toegekend, zijn geraamd :

voor het eerste jaar op 750;
voor het tweede jaar op 2000;
voor het derde jaar op 3000;
voor het vierde jaar op 4000;
voor het vijfde jaar op 5000.

Dat aantal zal nadien afnemen en na 12 of 15 jaar 3 800 bedragen. Anderzijds wordt de gemiddelde vrijgekomen oppervlakte op 4,5 ha per aanvrager geschat.

* * *

Een lid spreekt zijn bezorgdheid uit over de juridische toestand welke zal bestaan tussen 31 december 1970 en de datum van de inwerkingtreding van de nieuwe wet.

Welke wetgeving zal van toepassing zijn op de personen die vóór 1 januari 1971 een aanvraag ingediend hebben ?

De Minister antwoordt dat, ingevolge artikel 21, vanaf 1 januari de vroegere regeling weer van kracht wordt tot op het ogenblik waarop de artikelen 1 tot 20 van de nieuwe wet in werking treden, onverminderd de in artikel 19 vermelde overgangsmaatregelen (het bedrag van de vergoedingen en de voorwaarden tot toekenning ervan).

In dit verband spreekt de Commissie eenparig de wens uit dat de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan zo spoedig mogelijk na de goedkeuring van het ontwerp door het Parlement in het *Staatsblad* bekendgemaakt worden.

De Minister geeft de Commissie de verzekering dat de bekendmaking vlug zal geschieden.

Een lid vraagt of een persoon die onder de gelding van de vroegere wetgeving een aanvraag heeft ingediend, deze kan intrekken en opnieuw indienen overeenkomstig de

l'horticulture par l'octroi d'une indemnité de sortie aux agriculteurs et horticulteurs qui abandonnent volontairement leur exploitation.

Cette politique est suivie dans le cadre des directives des Communautés européennes.

Un membre s'inquiète des moyens financiers qui seront mis à la disposition du Ministre de l'Agriculture pour assurer l'exécution de la loi.

Il rappelle le précédent de la loi sur le remembrement légal des biens ruraux qui n'a pas permis d'obtenir les résultats escomptés, faute de moyens financiers.

Le Ministre répond qu'une évaluation budgétaire a été faite de l'impact financier du projet. La première année, la dépense afférente à l'indemnité de sortie s'élèvera à 33 millions de francs belges. Elle croîtra jusqu'à la cinquième année, pour atteindre 220 millions. Pour une période de 15 ans, le coût annuel moyen est estimé à environ 150 millions, uniquement pour la mise en œuvre de l'indemnité de sortie.

La dépense relative à l'octroi de la prime d'apport structuré est estimée à plus ou moins 75 millions par an.

Le Gouvernement a décidé que les 10 % des prélèvements et droits de douanes, que la Belgique peut conserver et qui sont estimés à environ 350 millions de francs belges pour 1971, seront mis par le Ministre des Finances à la disposition du Fonds agricole au fur et à mesure de ses besoins réels. Il est à prévoir qu'une partie relativement importante des dépenses occasionnées par le projet de loi sera en outre éligible au F. E. O. G. A.

En réponse à une question posée par le même membre, le Ministre précise que le nombre d'indemnités qui seront allouées avait été évalué :

pour la première année à 750;
pour la deuxième année à 2000;
pour la troisième année à 3000;
pour la quatrième année à 4000;
pour la cinquième année à 5000.

Ce nombre devra ensuite décroître, pour être de 3 800 après 12 ou 15 ans. D'autre part, la superficie moyenne qui sera libérée est évaluée à 4,5 ha par demandeur.

* * *

Un membre s'inquiète de la situation juridique qui existera entre le 31 décembre 1970 et la date de mise en application de la loi nouvelle.

À quelle législation seront soumises les personnes qui ont introduit une demande avant le 1er janvier 1971 ?

Le Ministre répond que l'article 21 remet en vigueur, à partir du 1er janvier 1971, la loi du 8 avril 1965, c'est-à-dire le régime ancien, jusqu'à ce que les articles 1 à 20 de la nouvelle loi entrent en vigueur, sans préjudice des mesures transitoires prévues à l'article 19 (montant des indemnités et modalités de leur octroi).

À ce propos, la Commission, unanime, souhaite que la publication au *Moniteur* de la loi et de ses arrêtés d'exécution ait lieu le plus rapidement possible après l'adoption du projet par le Parlement.

Le Ministre donne des assurances à la Commission quant à une publication rapide.

Un membre désire savoir si une personne ayant introduit une demande sous l'empire de l'ancienne législation, peut la retirer et la réintroduire dans le cadre de la nouvelle législa-

nieuwe wetgeving, daar de door deze laatste verstrekte voordelen groter zijn.

Een ander lid geeft in overweging of geen amendement ingediend kan worden dat zou bepalen dat de onder het stelsel van de vroegere wetgeving ingediende aanvragen in aanmerking kunnen komen voor de voordelen van de nieuwe wetgeving; er wordt echter opgemerkt dat deze toestand door artikel 19 had moeten worden geregeld.

De Minister antwoordt dat de voorwaarden inzake toekenning van de uittredingsvergoeding, zoals die zijn vastgesteld bij de wet van 8 april 1965, verschillen van de voorwaarden inzake toekenning van de uittredingsvergoeding en de structuurverbeteringspremie, zoals die door dit ontwerp worden vastgesteld. In het tweede lid van artikel 19 van het ontwerp wordt uitdrukkelijk bepaald dat de aanvragen die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet, op grond van de vroegere wet zijn ingediend, maar waarover nog geen eindbeslissing is gevallen, zullen worden beschouwd en behandeld als aanvragen die op grond van de nieuwe wet zijn ingediend, voor zover de aanvrager alle bij deze laatste wet bepaalde voorwaarden vervult. Om voor de hand liggende redenen kan er geen sprake van zijn dat de voordelen die bij toepassing van de vroegere wet definitief zijn toegekend, vervangen worden door de voordelen die door de nieuwe wetgeving zullen worden verleend op het ogenblik van de inwerkingtreding ervan.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de aanvragen die zijn ingediend en waarover beslist werd vóór 1 januari 1971 — in dat geval worden de vergoedingen verhoogd met ingang van de datum van inwerkingtreding van de nieuwe wet (artikel 19, eerste lid) — en de aanvragen die zijn ingediend vóór 1 januari 1971 maar waarover op die datum nog geen beslissing werd genomen, alsmede de aanvragen die na die datum zijn ingediend: tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe wet zal over die aanvragen worden beslist overeenkomstig de oude wet, die opnieuw in werking wordt gebracht, en de vergoedingen zullen later worden verhoogd (art. 19, eerste lid); na die datum zullen die aanvragen ofwel beantwoorden aan de bij de wet van 8 april 1965 gestelde voorwaarden en zullen zij overeenkomstig die wet worden behandeld met het gevolg dat de verhoogde vergoedingen zullen worden uitgekeerd, ofwel beantwoorden zij aan de bij de nieuwe wet gestelde voorwaarden en zullen zij behandeld worden overeenkomstig deze wet.

* * *

Verscheidene leden betreuren dat de wet zich beperkt tot steunverlening en niet voorziet in de sociale maatregelen die tot doel hebben weer arbeid te bezorgen aan de land- en tuinbouwers die hun bedrijf verlaten en minder dan 60 jaar oud zijn.

Volgens die leden zou hun, in het kader van een passende sociale wetgeving, een omschakelingsvergoeding moeten worden verleend en er zou voor hun herplaatsing moeten worden gezorgd, zodat zij geen werklozen of ongeschoolde arbeidskrachten in de industrie worden.

Een lid meent dat de Staat inzake herplaatsing het voorbeeld zou moeten geven en dringende stappen in die zin zou moeten doen bij de provincies en de gemeenten. Dan zou ook de particuliere sector met recht en reden kunnen worden aangesproken.

Volgens sommige leden zou er coördinatie moeten zijn tussen alle instellingen die met de tewerkstelling zijn belast en de departementen van Tewerkstelling en Arbeid, Economische Zaken en Streekeconomie.

De Minister wijst er op dat het laatste lid van artikel 4 in de coördinatie van de sociale uitkeringen voorziet; hij verklaart verder dat het probleem van de herplaatsing, waar-

tion, étant donné les avantages plus importants prévus par cette dernière.

Un troisième membre évoque la possibilité d'introduire un amendement prévoyant que les demandes introduites sous l'empire de l'ancienne loi bénéficieraient des avantages de la nouvelle législation; il est cependant fait remarquer que cette situation aurait dû être réglée par l'article 19.

Le Ministre répond que les conditions d'octroi de l'indemnité de sortie, fixées par la loi du 8 avril 1965, et les conditions d'octroi de l'indemnité de sortie et de la prime d'apport structurel, prévues par le projet de loi, ne sont pas les mêmes. A l'article 19, alinéa deux, du projet, il est prévu expressément que les demandes qui auront été introduites sur base de l'ancienne loi avant la date d'entrée en vigueur de la nouvelle législation, mais qui n'auront pas encore fait l'objet d'une décision définitive, seront considérées et traitées comme des demandes introduites sur base de la nouvelle législation si le demandeur remplit toutes les conditions fixées par celle-ci. Pour des raisons bien évidentes, il ne peut être question de prévoir que les avantages qui auraient été alloués définitivement en application de l'ancienne loi, seraient remplacés par les avantages accordés par la nouvelle législation au moment où celle-ci entrera en vigueur.

Il faut distinguer entre, d'une part, les demandes introduites et résolues avant le 1er janvier 1971, auquel cas les indemnités sont majorées à partir de la date d'entrée en vigueur de la nouvelle législation (art. 19, alinéa premier), et, d'autre part, les demandes introduites avant le 1er janvier 1971, mais non encore résolues à cette date et les demandes introduites après cette date: jusqu'à la date d'entrée en vigueur de la nouvelle législation, les demandes seront traitées selon l'ancienne loi remise en vigueur et les indemnités seront majorées ultérieurement (art. 19, al. 1er); après cette dernière date, ou bien elles répondent aux conditions de la loi du 8 avril 1965, et dans ce cas elles seront traitées conformément à cette loi et les indemnités majorées seront allouées; ou bien elles répondent aux conditions de la nouvelle législation et dans ce cas, elles seront traitées conformément à celle-ci.

* * *

Plusieurs membres regrettent que le projet se limite à accorder une aide et ne prévoit pas de mesures sociales, tendant à assurer la remise au travail des agriculteurs et horticulteurs qui quittent leur exploitation et ont moins de 60 ans.

Selon ces membres, il faudrait, dans le cadre d'une législation sociale adaptée, leur assurer une indemnité de réadaptation et se préoccuper de leur reclassement, de façon qu'ils n'aillent pas grossir le rang des chômeurs ou qu'ils ne deviennent pas des manœuvres dans l'industrie.

Un membre estime que l'Etat devrait donner l'exemple en matière de reclassement et insister dans ce sens auprès des provinces et des communes. Le secteur privé pourrait également être sollicité à juste titre.

Selon certains membres, une coordination devrait exister entre tous les organismes chargés de l'emploi et les Départements de l'Emploi et du Travail, des Affaires économiques et de l'Economie régionale.

Le Ministre précise que l'article 4, dernier alinéa, du projet prévoit une coordination en matière de prestations sociales; il déclare d'autre part que le problème du reclasse-

van hij het belang volstrekt niet onderschat, feitelijk buiten dit wetsontwerp valt.

De vraag wordt gesteld of de oplossing niet ligt in een amendement waardoor een gelijktijdig optreden van het departement verplicht zou worden gemaakt en waardoor tevens de uitkering van de uittredingsvergoeding zou worden gekoppeld aan de voorlichting en de verplichte herscholing van de betrokkenen.

De Minister antwoordt dat het departement van Landbouw niet moet instaan voor de herscholing. Hij herinnert eraan dat een van de richtlijnen van de Gemeenschap uitsluitend betrekking heeft op de sociale herplaatsing van de landbouwers. De Gemeenschap zal aan de Lid-Staten voorstellen wetgevende maatregelen te nemen om dit probleem te regelen.

De belangstelling van verscheidene leden gaat naar de bepalingen van artikel 5 van het ontwerp, onder meer naar die volgens welke de aanvrager tijdens de vijf landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan, als hoofdactiviteit, een landbouw- of tuinbouwonderneming moet geëxploiteerd hebben, waarvan het jaarlijks netto-bedrijfsinkomen gemiddeld niet hoger was dan een bedrag bepaald door de Koning; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 55 000 F.

De Minister zet uiteen dat het maximum van het gemiddelde jaarlijks netto-bedrijfsinkomen door de Koning zal worden bepaald, maar dat dit bedrag minstens 55 000 F zal zijn.

Het vraagstuk zal aan de orde zijn op het ogenblik dat dit inkomen in de uitvoeringsbepalingen zal moeten worden vastgesteld.

De uittredingsvergoeding omvat een vast gedeelte en, in voorkomend geval, een veranderlijk gedeelte.

Het vast gedeelte mag niet minder bedragen dan 30 000 F per jaar; het veranderlijk gedeelte mag niet minder bedragen dan 2000 F per volledige tranche van 50 are boven 1 ha.

Wanneer men de financiële last berekent op grond van een gemiddelde oppervlakte van 4,5 hectare komt men tot een gemiddelde van 44 000 F.

Een lid vraagt hoeveel exploitanten zullen kunnen worden geholpen. Indien men 44 000 F moet betalen en slechts over 150 miljoen beschikt, zal men slechts 3 000 à 4 000 exploitanten kunnen helpen.

Hij dringt er op aan dat de voor de toepassing van het ontwerp vereiste middelen op de begroting worden uitgetrokken.

De Commissie spreekt de wens uit dat de nota met de getallen die tot grondslag hebben gediend voor de raming van de uitgaven die dit ontwerp zal meebrengen, in bijlage van het verslag wordt gepubliceerd.

Een lid is van mening dat de analyse zou moeten geschieden per landbouwstreek en dat niet uitsluitend op gemiddelde gegevens mag worden gesteund.

De Minister antwoordt dat talrijke gegevens voorkomen in het verslag van de Commissie van de Senaat (Stuk Senaat n° 638 van 1969-1970), doch merkt anderzijds op dat die inlichtingen maar moeilijk per gewest kunnen worden gegeven, daar de nodige statistieken niet voorhanden zijn.

* * *

De Minister merkt op dat het voorlaatste lid van artikel 5 bepaalt dat indien het bedrijf van de aanvrager in de loop van de vijf landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan, gedeeltelijk te algemene nutte werd onteigend of aangekocht, alleen rekening wordt gehouden met het netto-bedrijfsinkomen van de jaren die volgen op de laatste onteigening of aankoop.

ment, dont il ne sous-estime cependant nullement l'importance, déborde l'objet du présent projet de loi.

Un membre évoque la possibilité d'un amendement qui rendrait l'action du département simultanée et obligatoire et qui lierait l'indemnité de sortie à une information des intéressés et à un recyclage obligatoire.

Le Ministre répond qu'il n'appartient pas au département de l'Agriculture d'organiser le recyclage. Il rappelle par ailleurs qu'une des directives de la Communauté a trait uniquement au reclassement social des agriculteurs. La Communauté proposera aux Etats membres de prendre des dispositions législatives pour résoudre ce problème.

Plusieurs membres s'intéressent aux dispositions de l'article 5 du projet, notamment à celle qui prévoit que le demandeur doit, pendant les 5 années agricoles précédant la demande, avoir exploité, à titre d'activité principale, une entreprise agricole ou horticole dont le revenu professionnel net annuel n'a pas dépassé en moyenne un montant fixé par le Roi; ce montant ne peut être inférieur à 55 000 F.

Le Ministre explique que le montant auquel la moyenne du revenu professionnel net annuel ne peut être supérieur, sera fixé par le Roi mais que ce montant doit être au minimum de 55 000 F.

Le problème se posera au moment où il faudra déterminer ce revenu dans les arrêtés d'exécution.

L'indemnité de sortie comprend une partie fixe et, le cas échéant, une partie variable.

La partie fixe ne peut être inférieure à 30 000 F par an; la partie variable ne peut être inférieure à 2 000 F par tranche complète de 50 ares au-dessus de 1 ha.

La charge financière étant calculée sur une surface moyenne de 4,5 hectares, cela donne une prime moyenne de 44 000 F.

Un membre demande combien d'exploitants pourront être aidés. Si on doit payer 44 000 F et qu'on ne dispose que de 150 millions, on ne pourra aider que 3 000 à 4 000 exploitants.

Il insiste pour que les moyens financiers nécessaires à l'application du projet soient prévus au budget.

La commission souhaite que la note donnant les chiffres servant de base à l'évaluation des dépenses occasionnées par le présent projet puisse être publiée en annexe au rapport.

Un membre estime que l'analyse devrait être établie par régions agricoles et qu'il ne faut pas se fonder uniquement sur des données moyennes.

Le Ministre répond que de nombreuses données figurent dans le rapport de la commission du Sénat (Doc. Sénat n° 638 de 1969-1970) mais fait remarquer, par ailleurs, qu'une ventilation régionale valable de ces données est difficile à réaliser, faute de statistiques adéquates.

* * *

Le Ministre fait remarquer que l'avant-dernier alinéa de l'article 5 prévoit que si, au cours des 5 années précédant la demande, l'exploitation du demandeur a été partiellement expropriée ou acquise pour cause d'utilité publique, il n'est tenu compte que du revenu professionnel net afférent aux années suivant celle de la dernière expropriation ou acquisition.

In dat geval wordt geen rekening gehouden met de minimumleeftijd van 55 jaar.

Volgens een lid valt de onteigening buiten het toepassingsgebied van de wet en van de door de Europese Gemeenschappen uitgewerkte wetgeving die de vrijwillige stopzetting van het bedrijf nastreeft.

De Minister meent dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de uittredingsvergoeding en de structuurverbeteringspremie. Hij herinnert er anderzijds aan dat de bedoelde bepaling slechts op billijkheidsoverwegingen steunt.

III. — Bespreking van de artikelen.

Artikel 1.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 2.

Een lid trekt een parallel tussen de toepassing van dit artikel en die van de wet op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet. Is in een Fonds voorzien voor de aankoop van gronden in het raam van de ruilverkaveling?

De Minister antwoordt eerst dat de sanering van de landbouw en van de tuinbouw één zaak is en dat de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet een andere zaak is. Hij wijst erop dat de Nationale Landmaatschappij grond kan kopen en verkopen; zij beschikt hiervoor over eigen gelden.

Aangezien die gelden thans nogal beperkt zijn, zal waarschijnlijk voor de volgende jaren een grotere begroting moeten worden voorgesteld om in de behoeften op het stuk van ruilverkaveling te voorzien. Dit probleem wordt thans onderzocht door een groep ambtenaren van de N. L. M. en van het Departement.

De Commissie meent dat het niet voldoende is een Fonds in het leven te roepen: het moet ook door middel van een dotatie gestijfd worden. Zij interesseert zich voor de manier waarop het Fonds gestijfd zal worden.

Een lid merkt op dat de Nationale Landmaatschappij over geen middelen beschikt voor de verrichtingen in verband met onroerende goederen en dat zij hiervoor bedrijfskapitalen gebruikt, hetgeen met de opvatting van de ruilverkaveling in strijd is.

De Minister antwoordt dat ingevolge de wet op de ruilverkaveling van landeigendommen grotere bedragen op de begroting zullen moeten worden uitgetrokken.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 3.

Een lid informeert naar de middelen welke voor de toekenning van de uittredingsvergoedingen op de begroting zijn uitgetrokken.

Dit probleem zal bij de artt. 20 en 21 worden onderzocht. Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 4.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 5.

Artikel 5, eerste lid, 3°, bepaalt: « de aanvrager moet definitief elke zelfstandige landbouw- en tuinbouwacti-

Dans ce cas, il n'est pas tenu compte de la condition d'âge de 55 ans.

Selon un membre, le cas de l'expropriation sort du champ d'application de la loi et de la législation prévue par les Communautés européennes, laquelle vise l'abandon volontaire de l'exploitation.

Le Ministre répond qu'il faut faire la distinction entre l'indemnité de sortie et la prime d'apport structurel. Il rappelle d'autre part que la disposition visée tend uniquement à satisfaire les exigences de l'équité.

III. — Discussion des articles.

Article premier.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 2.

Un membre met l'application de cet article en parallèle avec celle de la loi sur le remembrement légal de biens ruraux. Y a-t-il un Fonds prévu pour l'achat de terrains dans le cadre du remembrement?

Le Ministre répond tout d'abord que l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture est une chose et que le remembrement légal de biens ruraux en est une autre. Il précise que la Société nationale terrienne peut acheter et vendre des terres et qu'elle dispose à cette fin de fonds propres.

Comme ces fonds sont actuellement assez limités, il faudra probablement prévoir, pour les prochaines années, un budget plus important, pour les besoins du remembrement lui-même. Un groupe composé de fonctionnaires de la S. N. T. et du Département étudie actuellement le problème.

La Commission estime qu'il ne suffit pas de créer un Fonds mais qu'il faut l'alimenter par une dotation. Elle s'inquiète de savoir comment ce Fonds sera alimenté.

Un membre fait remarquer que la Société nationale terrienne ne dispose d'aucun fonds pour des opérations immobilières et utilise pour celles-ci des fonds de roulement, ce qui est contraire à la conception du remembrement.

Le Ministre répond que la loi sur le remembrement légal de biens ruraux devra donner lieu à des inscriptions budgétaires accrues.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 3.

Un membre s'enquiert des moyens qui sont prévus au budget pour l'octroi des indemnités de sortie.

Le problème sera examiné aux articles 20 et 21. Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 4.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 5.

L'article 5, alinéa 1, 3°, stipule que « le demandeur doit cesser définitivement toute activité agricole ou horticole indé-

viteit staken en het bewijs aanbrengen dat hij de gronden met landbouwkarakter, die hij gedurende de drie landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan, als eigenaar exploiteerde, onder bezwarende of kosteloze titel heeft vervreemd of in pacht heeft gegeven... ».

Een lid vraagt wat de betekenis is van de uitdrukking « definitief elke zelfstandige landbouw- en tuinbouwactiviteit staken » en van de uitdrukking « gronden met landbouwkarakter ».

De Minister antwoordt dat het principieel gaat om de staking van de exploitatie in haar geheel, voor alle gronden met landbouwkarakter.

De gronden met een landbouwkarakter moeten als eigenaar geëxploiteerd zijn gedurende de drie landbouwjaren welke aan de aanvraag voorafgaan.

Op verzoek van een lid preciseert de Minister dat theoretisch vóór de aanvraag een verkavelingsvergunning zou kunnen afgeleverd geweest zijn voor alle gronden of voor een gedeelte ervan. In dit geval zouden deze gronden niet meer als landbouwgronden kunnen worden beschouwd.

Een lid merkt op dat talrijke landbouwexploitanten hun gronden niet verhuuren, maar ze laten braak liggen en slechts die gronden afstaan waarmee ze niets kunnen aanvangen. Hij stuurt aan op een strikte interpretatie van artikel 5, 3°, ten einde dergelijke praktijken te bestrijden.

De Minister stelt het lid gerust. De betrokken tekst heeft trouwens het voorwerp uitgemaakt van een in de Senaat voorgesteld amendement, waardoor de termijn van 1 op 3 jaar gebracht wordt.

Dan wordt het geval aangehaald van gronden met een landbouwkarakter die aan een immobiliënmaatschappij zijn verkocht. Gelden in dat geval de bepalingen van 3°? Wat gebeurt er als de immobiliënmaatschappij de gronden niet in pacht geeft?

De Minister antwoordt dat, als de aanvrager de gronden welke hij als eigenaar exploiteerde :

1) in pacht geeft aan een persoon die aan de voorwaarden betreffende het inkomen (80 000 F) voldoet, hij recht zal hebben op het vaste en het veranderlijke gedeelte;

2) in pacht geeft aan een persoon die niet aan de voorwaarden betreffende het inkomen voldoet, hij noch het vaste noch het veranderlijke gedeelte zal ontvangen, daar een fundamentele voorwaarde niet is vervuld;

3) verkoopt, hij het veranderlijke gedeelte niet zal ontvangen, zelfs als de koper aan de voorwaarden betreffende het inkomen voldoet, maar in elk geval het vaste gedeelte zal ontvangen, zelfs als de koper niet aan die voorwaarden voldoet; als de eigendom van de gronden evenwel aan de Nationale Landmaatschappij wordt overgedragen om in het kader van een ruilverkaveling te worden aangewend, ontvangt hij het veranderlijke gedeelte dat wordt verdubbeld.

Inzonderheid als antwoord op de vraag betreffende de verkoop van gronden met landbouwkarakter aan een immobiliënmaatschappij ter voldoening aan de in 3° gestelde voorwaarde, verklaart de Minister dat zo'n maatschappij in de regel enkel belangstelling kan hebben voor gronden die wettelijk en reglementair als bouwgronden kunnen worden aangezien en als dusdanig kunnen worden verhandeld. Welnu, bij veronderstelling gaat het in het wetsontwerp om gronden met landbouwkarakter. De vraag betreft derhalve eerder een theoretisch geval.

Moet de aanvrager al de gronden die hij als eigenaar exploiteerde, afstaan?

De Minister antwoordt hierop dat, behoudens het bepaald in artikel 8, de aanvrager al de gronden met landbouw-

pendante et fournir la preuve que les terres à vocation agricole, qu'il exploitait en tant que propriétaire pendant les trois années agricoles précédant la demande, ont été aliénées, à titre onéreux ou gratuit, ou données à bail... ».

Un membre demande ce que signifie « cesser définitivement toute activité agricole ou horticole indépendante » et « terres à vocation agricole ».

Le Ministre répond que le principe est la cessation de l'exploitation, en totalité, pour toutes les terres à vocation agricole.

Ces terres à vocation agricole doivent avoir été exploitées en tant que propriétaire pendant les 3 années agricoles précédant la demande.

A la demande d'un membre, le Ministre précise que théoriquement, un permis de lotir aurait pu être accordé avant la demande, pour une partie ou la totalité des terres. Dans ce cas, ces terres ne pourraient plus être considérées comme des terres à vocation agricole.

Un membre fait remarquer que de nombreux exploitants agricoles ne louent pas leurs terres, mais les laissent en friche et ne se débarrassent que des terres dont ils ne savent que faire. Il demande une interprétation stricte de l'article 5, 3°, pour combattre de telles pratiques.

Le Ministre rassure le membre. L'alinéa en question a d'ailleurs fait l'objet d'un amendement introduit au Sénat, portant le délai de 1 an à 3 ans.

Un membre évoque le cas où les terres à vocation agricole ont été aliénées à une société immobilière. Ce cas entre-t-il dans le cadre du 3°? Quid, si la société immobilière ne donne pas les terres à bail?

Le Ministre répond que, si les terres que le demandeur exploitait en tant que propriétaire :

1) sont données à bail à une personne qui satisfait à la condition de revenu (80 000 F), il aura droit à la partie fixe et à la partie variable;

2) sont données à bail à une personne qui ne remplit pas les conditions requises en matière de revenus, il ne bénéficiera ni de la partie fixe ni de la partie variable, parce qu'une des conditions fondamentales n'est pas remplie;

3) sont aliénées, il n'obtiendra pas la partie variable, même si l'acquéreur satisfait aux conditions de revenu, mais il bénéficiera en tout cas de la partie fixe, même si l'acquéreur ne remplit pas ces conditions; toutefois, si la propriété des terres est transférée à la Société nationale terrienne aux fins d'utilisation dans le cadre d'un remembrement, il obtiendra aussi la partie variable, laquelle sera doublée.

Plus particulièrement en réponse à la question relative à la vente de terres à vocation agricole à une société immobilière aux fins de satisfaire à la condition fixée au 3°, le Ministre déclare qu'une pareille société, en général, ne s'intéresse qu'à des terres qui, légalement et réglementairement, peuvent être considérées comme des terres à bâtir et qui sont négociables comme telles. Or, par hypothèse, il s'agit, dans le projet de loi, de terres à vocation agricole. La question, dès lors, vise plutôt un cas théorique.

Le demandeur doit-il céder toutes les terres qu'il exploitait en tant que propriétaire?

Le Ministre répond que, sous réserve de ce qui est prescrit à l'article 8, le demandeur doit céder en proprié-

karakter die hij op het ogenblik van de aanvraag als eigenaar exploiteert, in eigendom moet overdragen of verpachten, doch dat er enkel met de gronden die hij gedurende de drie aan zijn aanvraag voorafgaande landbouwjaren als eigenaar heeft geëxploiteerd en waarvan hij de eigendom overdraagt of die hij verpacht, rekening zal worden gehouden voor het vaststellen van het bedrag van het veranderlijk gedeelte, in de mate dat de aanvrager hierop gerechtigd is, onverminderd, natuurlijk, zijn rechten voortvloeiend uit gebeurlijke pachtoverdracht.

In verband met het tweede lid van dit artikel wordt de vraag gesteld of een exploitant die bij voorbeeld op 35-jarige leeftijd onteigend werd en een vergoeding van drie miljoen heeft ontvangen, een uittredingsvergoeding kan genieten.

De Minister antwoordt dat indien hij volledig werd onteigend, de betrokkene uiteraard onder de toepassing van de wet valt, doch dat hij, indien hij slechts gedeeltelijk werd onteigend, de voordelen van die wet kan genieten op voorwaarde dat hij de hierin gestelde voorwaarden vervult, en dat, in zodanig geval, het tweede lid op hem toepasselijk is.

Dit artikel wordt éénparig aangenomen.

Art. 6 tot en met 8.

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 9.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 10.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 11.

De Minister wijst erop dat de artikelen 11 tot en met 13 betrekking hebben op de structuurverbeteringspremie en dat ze volledig nieuw zijn in het saneringsbeleid inzake land- en tuinbouw.

Als antwoord op de vraag van een lid geeft de Minister het voorbeeld van een bedrijf dat gelegen is in een zone die voor ruilverkaveling in aanmerking komt : ofwel doet de exploitant afstand van zijn gronden ten voordele van een andere in dezelfde zone gevestigde land- of tuinbouwer en dan wordt de premie met één derde verhoogd, ofwel staat hij zijn gronden af aan de Nationale Landmaatschappij, opdat ze in het kader van een ruilverkaveling worden aangewend en dan wordt de premie verdubbeld.

Die bepalingen strekken ertoe de ruilverkaveling te bevorderen. Zij hebben vooral betrekking op marginale bedrijven. De verhogingen van de premie evenals trouwens die van de uittredingsvergoeding bedoeld in artikel 3, 4^e en 5^e lid, vallen ten laste van het Landbouwfonds.

In een streek waar geen ruilverkaveling plaatsheeft, bedraagt de structuurverbeteringspremie minimum 15 000 F per ha, maar het artikel bepaalt eveneens dat het globale bedrag van de premie een bij koninklijk besluit vastgesteld maximumbedrag niet mag overschrijden. Het maximumbedrag mag niet lager liggen dan 150 000 F.

De Minister merkt op dat dit plafond van 150 000 F zelden bereikt zal worden daar exploitaties met een dergelijk inkomen over het algemeen rendabel zijn.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

té ou donner à bail toutes les terres à vocation agricole qu'il exploite au moment de sa demande, mais que seules les terres qu'il a exploitées en tant que propriétaire pendant les trois années agricoles précédant sa demande et qu'il cède en propriété ou donne à bail, entrent en ligne de compte pour le calcul de la partie variable dans la mesure où le demandeur a droit à celle-ci, sans préjudice, bien sûr, de ses droits découlant d'éventuelles cessions de bail.

Concernant le deuxième alinéa, un autre membre demande si un exploitant qui, par exemple, a été exproprié à 35 ans et a reçu une indemnité de 3 millions, bénéficie de l'indemnité de sortie.

Le Ministre répond que si toutes ses terres ont été expropriées, l'intéressé ne tombe naturellement pas sous l'application de la loi mais que si seulement une partie de ses terres a été expropriée, il pourra bénéficier des avantages de cette loi, à condition qu'il remplisse les conditions fixées par celle-ci, et que, dans ce cas, l'alinéa 2 lui soit applicable.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 6 à 8.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité sans observations.

Art. 9.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 10.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 11.

Le Ministre précise que les articles 11 à 13 concernent la prime d'apport structurel et sont complètement nouveaux dans la politique d'assainissement agricole et horticole.

A la demande d'un membre, le Ministre donne l'exemple d'une exploitation située dans une zone de remembrement : ou bien l'exploitant abandonne ses terres au profit d'un autre agriculteur ou horticulteur établi dans la même zone et, dans ce cas, la prime est majorée d'un tiers; ou bien l'exploitant cède ses terres à la Société nationale terrienne aux fins d'utilisation dans le cadre du remembrement et dans ce cas la prime est doublée.

Ces dispositions visent à favoriser le remembrement. Elles concernent surtout des exploitations marginales. Les augmentations de la prime, comme celles, d'ailleurs, de l'indemnité de sortie, prévues à l'article 3, alinéas quatre et cinq, sont exclusivement à charge du Fonds agricole.

La prime d'apport structurel est de 15 000 F minimum par ha, dans une région où il n'y a pas de remembrement. Cependant, il a également été prévu que le montant global de la prime ne peut pas dépasser un maximum à fixer par arrêté royal. Ce maximum ne peut être inférieur à 150 000 F.

Le Ministre fait remarquer que ce plafond de 150 000 F sera rarement atteint car des exploitations produisant un tel revenu sont généralement rentables.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 12.

De Minister preciseert dat dit artikel alleen van toepassing is op de land- en tuinbouwers die geen 55 jaar oud zijn; om de structuurverbeteringspremie te genieten moet elke landbouw- of tuinbouwactiviteit gedurende 15 jaar worden gestaakt.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 13.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 14.

De Minister wijst erop dat, overeenkomstig dit artikel, het Landbouwfonds voor de toepassing van de nieuwe wet als kassier van de Staat optreedt.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 15 en 16.

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 17.

De Minister preciseert dat deze bepaling tot doel heeft te voorkomen dat rekening wordt gehouden met de uittredingsvergoeding bij het onderzoek naar de bestaansmiddelen welke aan de toekenning van het rust- en overlevingspensioen van de zelfstandigen voorafgaat.

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 18.

Een lid vraagt de Minister hoe de onderhandelingen op Europees vlak verlopen in verband met de principes en de financiering.

De Minister antwoordt dat de besprekingen nog steeds aan de gang zijn, maar dat het vooralsnog niet mogelijk is de resultaten ervan te preciseren.

Het artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 19.

De Minister verklaart dat deze tekst de regeling van de problemen in verband met de overgangperiode op het oog heeft.

Het artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Art. 20 en 21.

Deze artikelen hebben betrekking op de inwerkingtreding van de wet.

De Commissie spreekt eenparig de wens uit dat de wet na de goedkeuring in het Parlement zo spoedig mogelijk bekendgemaakt wordt.

Een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de artikelen 1 tot 20, waarvan de inwerkingtreding afhangt van een politieke beslissing, en artikel 21, dat in werking treedt op de dag van de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Een lid spreekt zijn bezorgdheid uit over de koninklijke uitvoeringsbesluiten zonder welke deze wet een dode letter blijft. Zullen deze uitvoeringsbesluiten spoedig bekendgemaakt worden?

Art. 12.

Le Ministre précise que cet article s'applique uniquement à l'agriculteur ou à l'horticulteur qui n'a pas atteint 55 ans : pour bénéficier de la prime d'apport structurel, il faut cesser toute activité agricole ou horticole pendant 15 ans.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 13.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 14.

Le Ministre précise que cet article prévoit que le Fonds agricole est le caissier de l'Etat pour l'application de la nouvelle législation.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 15 et 16.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité sans observations.

Art. 17.

Le Ministre précise que cette disposition vise à empêcher que l'on tienne compte de l'indemnité de sortie pour l'enquête sur les ressources, préalable à l'octroi de la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 18.

Un membre demande au Ministre comment évoluent les négociations au niveau européen en ce qui concerne les principes et le financement.

Le Ministre répond que les discussions sont toujours en cours mais qu'il n'est pas possible, en ce moment, d'en préciser les résultats.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 19.

Le Ministre précise que ce texte règle les problèmes de la période transitoire.

Cet article est adopté à l'unanimité sans observations.

Art. 20 et 21.

Les articles 20 et 21 concernent l'entrée en vigueur de la loi.

La Commission unanime souhaite que la loi soit publiée le plus rapidement possible après son adoption par le Parlement.

Il faut faire la distinction entre, d'une part, les articles 1 à 20, dont l'entrée en vigueur dépend d'un choix politique et d'autre part, l'article 21, qui entre en vigueur le jour de la publication de la loi au *Moniteur belge*.

Un membre s'inquiète des arrêtés royaux d'exécution, sans lesquels la présente loi restera lettre morte. Ces arrêtés seront-ils publiés rapidement?

De Minister antwoordt dat de inwerkingtreding van de nieuwe wet afhangt van de beslissingen die zullen worden genomen op het vlak van de Europese Gemeenschappen, zomede van politieke en menselijke factoren.

Een ander lid vraagt zich af in welke middelen zal worden voorzien met het oog op de financiering van dit ontwerp. Zolang de kredieten niet op de begroting zullen zijn uitgetrokken, zal de wet niet kunnen worden toegepast.

De Minister antwoordt dat het Landbouwfonds zal instaan voor de financiering van het beleid tot sanering van land- en tuinbouw.

Verscheidene leden vragen zich af hoe het Fonds zal worden gestijfd en of de nodige kredieten uitgetrokken werden om de werking ervan mogelijk te maken. Bovendien is ons land, naar de mening van een lid, boekhoudkundig verantwoordelijk voor de gelden die door zijn bemiddeling worden uitgegeven, maar waarvan de bestemming door de Gemeenschap is vastgesteld.

Een ander lid wenst nadere uitleg over de financiering van de wet door het Landbouwfonds. Zal het Fonds worden gestijfd door een kas die genoeg voorzien is en die door België zelf zal mogen worden gebruikt? Met andere woorden, zal het Fonds uitsluitend door Belgische geldmiddelen worden gestijfd?

Een lid meent dat, zolang het om Belgische wetten gaat, deze door middel van Belgische begrotingen ten uitvoer moeten worden gelegd. Anders zou het zijn indien de wet een Europese richtlijn werd.

De Minister antwoordt dat de tenuitvoerlegging van de toekomstige wet moet worden gezien in het licht van de toepassing van de verschillende maatregelen die door de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen zullen worden genomen ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw en tot aanwending van cultuurgrond voor de verbetering van de landbouwstructuur: die maatregelen zullen een gemeenschappelijke actie vormen in het kader van de landbouwpolitiek van de Europese Gemeenschappen. Derhalve zal bij de tenuitvoerlegging van de wet althans voor een gedeelte, een beroep kunnen worden gedaan op het E. O. G. F. L.

* * *

Een lid betreurt dat de vroegere wet zo weinig heeft opgeleverd, o.m. omdat de samenstelling van de dossiers zo moeilijk bleek te zijn. Hij vraagt dat de formaliteiten worden vereenvoudigd en dat de wet soepel wordt toegepast, zodat het Fonds zo goed kan werken als het landbouwinvesteringsfonds.

Een ander lid leidt uit over de lange procedure ter zake en de rechtsonzekerheid die er het gevolg van is. Hij vraagt dat een en ander wordt verholpen.

De Minister antwoordt dat zijn aandacht werd gevestigd op de gebrekkige procedure die inzake het saneringsfonds wordt gevolgd. De nieuwe procedure zal verbeterd worden; zij zal dynamischer zijn en in dezelfde geest worden toegepast als die welke geldt voor het Landbouwinvesteringsfonds. Op die wijze zal de wet zo doelmatig mogelijk kunnen worden toegepast.

De artikelen 20 en 21 worden eenparig aangenomen.

* * *

Het gehele ontwerp wordt eenparig aangenomen.

* * *

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

R. GHEYSEN.

De Voorzitter,

R. LEFEBVRE.

Le Ministre répond que la mise en vigueur de la nouvelle loi dépend, d'une part, des décisions qui seront prises au niveau des Communautés européennes et, d'autre part, de facteurs politiques et humains.

Un autre membre se préoccupe des moyens financiers qui seront prévus pour financer le présent projet. Aussi longtemps que les crédits ne seront pas prévus au budget, la loi ne pourra être appliquée.

Le Ministre répond que c'est le Fonds agricole qui financera la politique d'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture.

Plusieurs membres s'inquiètent de savoir comment le Fonds sera alimenté et si on a prévu les crédits nécessaires pour le faire fonctionner. En outre, selon un membre, la Belgique est responsable sur le plan comptable de la destination des fonds qui transitent chez elle, destination qui est fixée communautairement.

Un autre membre s'attache au financement de la loi par le Fonds agricole. Sera-t-il alimenté par une caisse suffisante que la Belgique pourra utiliser elle-même, c'est-à-dire par des moyens uniquement belges?

Un membre estime que, aussi longtemps qu'il s'agit d'une loi belge, c'est sur le budget de la Belgique qu'elle doit être appliquée. Ce serait différent si cette loi devenait une directive européenne.

Le Ministre répond que l'exécution du projet de loi s'inscrira dans le contexte de l'application d'un ensemble de mesures qui seront prises par le Conseil des Ministres des Communautés européennes pour l'encouragement à la cessation de l'activité agricole et l'affectation de la superficie agricole à des fins d'amélioration des structures agricoles et qui constitueront une action commune dans le cadre de la politique agricole des Communautés européennes. Dans ces conditions, l'application du projet de loi sera partiellement éligible au F. E. O. G. A.

* * *

Un membre déplore les faibles résultats de l'ancienne législation, en raison notamment des difficultés soulevées dans l'élaboration des dossiers. Il demande que les formalités soient simplifiées et que l'application de la loi se fasse avec souplesse, de manière à ce que le fonctionnement du Fonds soit aussi bon que celui du Fonds d'investissement agricole.

La longueur de la procédure et l'incertitude juridique qui en découle sont évoquées par un autre membre qui demande que l'on y porte remède.

Le Ministre répond que son attention a été attirée sur les lacunes de l'ancienne procédure du Fonds d'assainissement. La procédure nouvelle sera améliorée, plus dynamique et basée sur le même esprit que celui du Fonds d'investissement agricole afin que la loi soit appliquée de façon aussi efficiente que possible.

Les articles 20 et 21 sont adoptés à l'unanimité.

* * *

L'ensemble du projet est adopté à l'unanimité.

* * *

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

R. GHEYSEN.

Le Président,

R. LEFEBVRE.

BIJLAGE.

Kostenraming van het wetsontwerp
tot bevordering van de sanering van de landbouw
en van de tuinbouw.

A. — Uittredingsvergoeding.

Teneinde de kosten over de vijftien volgende jaren te ramen, werd uitgegaan van de volgende hypothesen en ramingen.

1. Het aantal bedrijven met een bedrijfsoppervlakte tussen 2 en 9 ha wordt voor 1971 op 40 000 geraamd. Deze categorieën (2 à 9 ha) van bedrijfsoppervlakte zijn vastgesteld op grond van de toegekende vergoedingen en de vastgestelde maxima. Volgens de bedrijfsgrootte verkrijgt men voor bedrijven van :

2 ha :	30 000 F + 4 000 F = 34 000 F maximum vergoeding;
3 ha :	30 000 F + 8 000 F = 38 000 F maximum vergoeding;
4 ha :	30 000 F + 12 000 F = 42 000 F maximum vergoeding;
5 ha :	30 000 F + 16 000 F = 46 000 F maximum vergoeding;
6 ha :	30 000 F + 20 000 F = 50 000 F maximum vergoeding;
7 ha :	30 000 F + 24 000 F = 54 000 F maximum vergoeding;
8 ha :	30 000 F + 28 000 F = 58 000 F maximum vergoeding;
9 ha :	30 000 F + 32 000 F = 62 000 F maximum vergoeding.

Wanneer men als absoluut maximum 60 000 F vooropstelt is dit maximum reeds bereikt beneden 9 hectare.

2. Gezien de voorwaarde inzake het maximum-inkomen die in het wetsontwerp is gesteld, zouden van dit aantal slechts 50 % in aanmerking kunnen komen voor een uittredingsvergoeding.

3. Indien de afgestane bedrijfsoppervlakte gemiddeld op 4,5 ha geraamd wordt, belooft de uittredingsvergoeding gemiddeld 44 000 F per jaar.

Rekening houdend met de minimum leeftijdsgrens (55 jaar) en met de leeftijdsstructuur, kan het aantal tegemoetkomingen op 9 800 geraamd worden en de jaarlijkse kosten voor de eerste vijftien jaren op de volgende bedragen :

	Aantal betaalde vergoedingen	Kosten in miljoen B. F. (a)
1° (b)	750	33,0
2°	2 000	88,0
3°	3 000	132,0
4°	4 000	176,0
5°	5 000	220,0
6° (c)	4 750	209,0
7°	4 000	176,0
8°	3 500	154,0
9°	3 000	132,0
10°	2 400	105,6
11° (d)	2 900	127,6
12°	3 400	149,6
13°	3 900	171,6
14°	3 900	171,6
15°	3 800	167,2
Totaal		2 213,2

(a) Gemiddeld 44 000 B. F. per jaar.

(b) De gemiddelde leeftijd der aanvragers tussen 55 en 65 jaar wordt op 60 jaar geraamd zodat de uittredingsvergoeding van deze groep gedurende vijf jaren uitbetaald zou worden.

(c) Ongeveer 2 400 nieuwe aanvragers zouden gedurende de volgende vijf jaren in aanmerking komen voor de uittredingsvergoeding, welke gemiddeld gedurende acht jaren uitbetaald zou worden.

(d) Ongeveer 2 400 nieuwe aanvragers zouden gedurende de volgende vijf jaren in aanmerking komen voor de uittredingsvergoeding, welke gedurende negen jaren uitbetaald zou worden.

De totale kosten gedurende de beschouwde vijftien jaren zouden 2 213,2 miljoen bedragen, d.i. gemiddeld 147,5 miljoen per jaar.

ANNEXE.

Evaluation du coût du projet de loi
favorisant l'assainissement de l'agriculture
et de l'horticulture.

A. — Indemnité de sortie.

Pour évaluer le coût pendant les quinze années suivantes, l'on est parti des hypothèses et évaluations suivantes.

1. Pour 1971, le nombre d'exploitations dont la superficie d'exploitation est comprise entre 2 et 9 ha a été estimé à 40 000. Ces classes de superficies ont été retenues, vu les montants des indemnités fixées dans le projet de loi. D'après la grandeur de l'exploitation, on obtient pour les exploitations de :

2 ha :	30 000 F + 4 000 F = 34 000 F d'indemnité maximum;
3 ha :	30 000 F + 8 000 F = 38 000 F d'indemnité maximum;
4 ha :	30 000 F + 12 000 F = 42 000 F d'indemnité maximum;
5 ha :	30 000 F + 16 000 F = 46 000 F d'indemnité maximum;
6 ha :	30 000 F + 20 000 F = 50 000 F d'indemnité maximum;
7 ha :	30 000 F + 24 000 F = 54 000 F d'indemnité maximum;
8 ha :	30 000 F + 28 000 F = 58 000 F d'indemnité maximum;
9 ha :	30 000 F + 32 000 F = 62 000 F d'indemnité maximum.

En prenant un maximum absolu de 60 000 F, celui-ci sera déjà atteint en deçà de 9 ha.

2. Vu la condition du revenu maximum figurant dans le projet de loi, 50 % seulement de ce nombre entreraient en ligne de compte pour une indemnité de sortie.

3. La superficie d'exploitation cédée étant estimée en moyenne à 4,5 ha, l'indemnité moyenne de sortie serait de 44 000 F par an.

Compte tenu de la limite inférieure d'âge (55 ans) et de la structure en classes d'âge, le nombre d'interventions peut être évalué à 9 800 unités et le coût annuel pendant les quinze années suivantes aux montants suivants :

	Nombre d'indemnités payées	Coût en millions de F.B. (a)
1° (b)	750	33,0
2°	2 000	88,0
3°	3 000	132,0
4°	4 000	176,0
5°	5 000	220,0
6° (c)	4 750	209,0
7°	4 000	176,0
8°	3 500	154,0
9°	3 000	132,0
10°	2 400	105,6
11° (d)	2 900	127,6
12°	3 400	149,6
13°	3 900	171,6
14°	3 900	171,6
15°	3 800	167,2
Total		2 213,2

(a) En moyenne 44 000 F.B. par an.

(b) L'âge moyen des requérants âgés de 55 à 65 ans est estimé à 60 ans, de sorte que l'indemnité de sortie de ce groupe serait payée pendant cinq ans.

(c) Les cinq années suivantes, environ 2 400 requérants nouveaux entreraient en ligne de compte pour l'indemnité de sortie, qui serait payée en moyenne pendant huit ans.

(d) Environ 2 400 requérants nouveaux entreraient en ligne de compte pendant les cinq années suivantes pour l'indemnité de sortie, qui serait payée en moyenne pendant neuf ans.

Le coût total, pendant les quinze années étudiées, serait de 2 213,2 millions, soit une moyenne de 147,5 millions par an.

B. — Structuurverbeteringspremie.

Het aantal bedrijven waarvan de bedrijfsoppervlakte gelegen is tussen 2 en 9 ha is voor 1971 geraamd op 40 000.

Gezien de voorwaarden inzake het maximuminkomen die in het wetsontwerp zijn gesteld zouden van dit aantal slechts 50 % in aanmerking kunnen komen voor een structuurverbeteringspremie.

Aangezien circa 10 000 bedrijven een aanvraag voor de uittredingsvergoeding zullen indienen, worden nog $\pm$ 10 000 bedrijven in aanmerking genomen. In de veronderstelling dat deze aanvragen over 10 jaar gespreid worden (1 000 aanvragen per jaar) en gemiddeld 5 ha per bedrijf afgestaan zouden worden (structuurverbeteringspremie = 75 000 F), zouden de jaarlijkse gemiddelde kosten 75 miljoen F bedragen.

B. — Prime d'amélioration de la structure.

Pour 1971, le nombre d'exploitations dont la superficie d'exploitation est située entre 2 et 9 ha (1) a été évalué à 40 000.

Vu les conditions de revenu maximum qui figurent dans le projet de loi, 50 % seulement de ce nombre entreraient en ligne de compte pour une prime d'amélioration de la structure.

Etant donné que 10 000 exploitations environ demanderaient l'indemnité de sortie, $\pm$ 10 000 exploitations sont encore retenues. Dans l'hypothèse où ces demandes seraient réparties sur 10 ans (1 000 demandes par an) et où une moyenne de 5 ha serait cédée (prime d'amélioration de la structure = 75 000 F), le coût annuel s'élèverait à 75 millions de francs.

(1) Deze categorieën van bedrijfsoppervlakten zijn vastgesteld op grond van de toegekende vergoedingen en de vastgestelde maxima.

(1) Ces classes de superficie ont été retenues en tenant compte des indemnités maximales prévues dans le projet de loi.